

Tenslotte werd nog gewezen op het belang van deze onderzoekingen o.a. voor de therapie en prophylaxe van de dermatomycosen.

Omstreeks 16.00 uur sloot de voorzitter de vergadering en dankte de sprekers voor hun interessante voordrachten.

De belangstelling voor deze Tweede Mycologische Dag was zeer groot: aanwezig waren 34 leden en 15 introducé(e)s, van welke laatsten zich drie als lid aanmeldden.

De Secretaresse,
Dr.A. Jaarsveld.

OPSPORING EN VOORGELUIDING VERZOCHT VAN
PAXILLUS FILAMENTOSUS Fr.

De Krulzoom, Paxillus involutus (Batsch ex Fr.) Fr. is in Nederland een zeer bekende verschijning. Misschien een beetje te bekend!

Het is een zeer begrijpelijk verschijnsel, dat we aan een algemene paddestoel, die vrij gemakkelijk is te herkennen, niet veel aandacht meer besteden. Daardoor ontgaan ons echter allerlei kleinigheden die soms toch belangrijk zijn.

Deze gedachte kwam in mij op toen ik een artikelje zag in het Tsjechische tijdschrift "  esk   Mykologie". Hierin wordt P. filamentosus Fr. behandeld; een soort die in vele details van P. involutus afwijkt.

Voor zover mij bekend, is deze soort nooit in Nederland gevonden. Maar ik moet eerlijk bekennen dat ik altijd slecht let op P. involutus of wel dat wat ik daar op het eerste gezicht voor houd.

Als we echter bewust gaan zoeken, is het in het geheel niet uitgesloten dat P. filamentosus ook hier voorkomt.

De voornaamste verschillen zijn:

	<u>P. filamentosus</u>	<u>P. involutus</u>
Doorsnede		
hoed:	2-7 cm	3-12 cm
Dikte steel:	0.3-0.6 cm	0.5-1.5 cm
Hoedrand:	Eerst iets ingebogen, spoedig recht, zonder radiaire ribbels.	Eerst sterk ingerold, later ingebogen, met radiaire ribbels.
Hoed- oppervlak:	Met korte warrige omberbruine beharing, die later in plakjes uiteen barst.	Kaal en glanzend in centrum, kort dicht vuil okerkleurig behaard bij rand.
Lamellen:	Jong goudgeel, later goudbruin.	Jong groenig okerkleurig, later bruinig.
Sporen:	Meestal 6.5-7.5 x 4-5.3 µ, soms 9-10 x 4-5.5 µ.	Meestal 8.5-10 x 5.3-6 µ.
Standplaats:	Op zeer vochtige bodem onder elzen, vooral bij stromend water.	Op vochtige en droge bodem, onder allerlei bomen, maar vooral onder berk.

Deze verschillen lijken zo op het eerste gezicht ruim voldoende om P. filamentosus als zelfstandige soort te beschouwen. Er blijft echter altijd de mogelijkheid dat het hier gaat om een extreme vorm van P. involutus. De vondsten in Bohemen werden in de droge zomer van 1959 gedaan.

Lit.: Kotlaba, F. & Pouzar, Z. 1960. On the interesting fungus Paxillus filamentosus. In Ceská Mykologie 14 (3): 176-184, 3 foto's.

C. Bas.
